

godt være, at Finansudvalget har modtaget Svaret fra Ministeren noget sent, men Finansudvalget har modtaget det Svar, som de vedkommende Lodsere have faaet paa deres Andragende fra Ministeren. Jeg maa derfor beklage, at det, der her staaer i Betænkningen, er kommet til at staa der. Lodsjerne ved Venø Bugt sendte sidste Sommer den 15. April et Andragende til Landbrugsministeren og fik gennem Amtet et afslaaende Svar den 16. August. Derefter indbragte jeg deres Andragende her paa Rigsdagen den 11. Januar, ledsaget af en anbefaling fra Sogneraadet, hvori der gjordes opmærksom paa, at Andragerne ere Smaakaarsfolk. Jeg synes derfor, at der kunde være god Grund for Regering og Folketing til at stille sig velvilligt overfor Andragendet.

Naar jeg siger, at Engene til Dels ere ødelagte, er det langt fra nogen Overdrivelse. I 1870—75 avledes der paa et Engskifte paa 5—6 Tdr. Land, som nu ejes af en Mand, som hedder Jens Christian Elbrønd, 30 Læs Hø aarligt, men nu sidste Sommer avledes der kun 6 Læs. En Mand ved Navn Niels Sørensen, som ejer et Engskifte af samme Størrelse, avlede ligeledes i 70erne omtrent 30 Læs Hø, men sidste Aar slet intet. For kort Tid siden fik jeg Brev fra en Husmand derovre, som har et Hus med 12 Tdr. Land, hvoraf det halve er Eng. Sidste Vinter den 17. Februar havde vi Højvande, og det paagældende Engskifte paa 5—6 Tdr. Land blev da fuldstændig oversvømmet og opfyldt af en saadan Masse Tang og Grus, at hans Eng til Dels er ødelagt. Naar en Smaamand med Familie, som sidder med 10—12 Tdr. Land, hvoraf det halve er daarlig Sandjord, faar sin Eng paa den Maade ødelagt — og han skylder bort omtrent, hvad Ejendommen er værd —, skulde man synes, at Samfundet har Forpligtelse til at komme ham til Hjælp.

Andragendet gaar kun ud paa at sætte et Hegn af Egepæle og Pigtraad langs med Stranden, hvorved Tangopskylningen vilde kunne standses, og hvorved der i Tidens Løb vilde kunne dannes en naturlig og kompakt Dæmning af det Sand og Grus, som aflejrer sig i Forbindelse med Tangen. Nogle ville maaske mene, at man ikke paa den Maade vil kunne tage Naturkræfterne til Hjælp til Dannelsen af Dæmninger, men det har allerede vist sig, at det kan lade sig gøre. Da Sikringsarbejderne paa den nordlige Limfjordstange, Aggertangen, bleve begyndte, blev der anlagt en Bane fra Agger til Krik, og denne blev ved Højvande

overskyttet og bedækket med Tang. Vandbygningsvæsenet satte da et Hegn, bestaaende af Pæle og Pigtraad, og paa den Maade opfangedes den Tang, som ellers vilde være skyllet op over Banen, og der dannedes efterhaanden en naturlig Dæmning for Banen, der derved blev godt beskyttet, en Dæmning, som nu ligger der som en kompakt Masse til Beskyttelse af Banen.

Jeg vil paa det varmeste anbefale dette Andragende og haaber, at den højtæredede Minister vil tage det under velvillig Overvejelse. Det er dog ikke nogen uoverkommelig Udgift for Staten at anvende 4—5,000 Kr. til dette Sikringsarbejde til Gavn for disse Smaakaarsfolk.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Andragendet under Nr. 121 fra Moseindustriforeningen har jeg ikke noget imod at modtage til nærmere Undersøgelse. Efter den ærede Ordførers Udtalelser er det nemlig Udvalgets Tanke, at denne Sag bør undersøges saaledes, at der mulig derved kunde komme et Samarbejde i Gang mellem Moseindustriforeningen og Hedeselskabet. Et saadant Samarbejde, synes jeg, var ønskeligt, og saa vidt jeg kan bidrage dertil, skal jeg gøre det. Derimod tænker jeg, det neppe vil være forsvarligt for Tiden at forhøje Statsbidraget til denne Forening i Betragtning af, at dette Bidrag er flere Gange større end Medlemsbidraget.

Andragende Nr. 122 fra Interessentskabet Toftlund — Kølkær Mergelbane skal jeg meget gerne overveje. Allerede ved Finanslovens 3die Behandling havde jeg Lejlighed til at udtale, at vi her staa overfor et Spørgsmaal, som fortjener den største Opmærksomhed, og at jeg agtede at gøre Forsøg paa ved et Forslag, vedrørende Forskudsforeningerne, der vil komme frem næste Aar, at drage saadanne Foreninger eller Selskaber, som dem der her er Tale om, ind under Loven. Jeg har derfor ikke noget imod at overveje dette Spørgsmaal, saa meget mere, som det vilde være blevet overvejet, selv om der ikke forelaa nogen Indstilling fra Finansudvalget.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Andragendet under Nr. 80, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (A. Andersen) foreslaar at henvise til Ministeren. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at der har været indsendt en Anmodning til Ministeriet fra disse Folk om at faa et Tilskud til Afhjælpning af de Mangler, der her ere paapegede. Jeg har ikke ment at